

Mindennapi imádság Jézus Szívéhez

Jézus Szentséges Szíve, a mai napon Tebenned, a Te kegyelmedben akarok élni, benne megmaradni, akármi történik is. Tarts távol a bűntől, és erősítsd akaratomat, hogy ügyelni tudjak érzéseimre, képzeletemre és szívemre.

Segíts, hogy megszabaduljak bűnre vezető hibáimtól. Kérlek, add meg ezt nekem a Szeplőtelen Szűzanya által. Ámen.

Árpád-házi Szent Kinga lett karitászcsoportunk névadója

Új sorozat: Könyvajánló

Itt a mag olyan földbe hull, amelyben aztán elkezd hajtani - interjú a Bayer házaspárral

A BAROSS GÁBOR-TELEPI JÉZUS SZÍVE
EGYHÁZKÖZSÉG HIVATALOS LAPJA
6. ÉVFOLYAM 1. SZÁM

Június
2023

JÉZUS SZÍVE

★ Alakítsd szívünket a Te Szent Szíved szerint! ★

Gondolatok a Jézus Szent Szívének és templombúcsúknak ünnepén

„Csak őszintén, senkit meg nem bántva”

Jézus Szívének ünnepe misztikusan alakul ki egyházunkban, hiszen alapvetően XIII. századi misztikusok magánkinyilatkoztatásain keresztül érkezik meg hozzánk. Később Eudes Szent János egyházközségében, püspökének engedélyével ünnepléi először, és Alacoque Szent Margit látomásainak nyomán alakul ki a teljes formájában. IX. Piusz, XIII. Leó és végül XI. Piusz pápák a legmagasabb rangra emelik az ünnepet: pünkösdi utáni harmadik péntekre téve.

Jézus Szívének misztériuma ott van az evangéliumokban elrejtve: amikor a római katona dárdával átdöfte Jézus szívét, külön kiemelik, hogy vér és víz folyt ki Jézus oldalából. Gazdag jelentésű evangéliumi ikont kapunk ajándékba. Jelenti a vér az áldozatot, a bűnök bocsánatát és Isten irgalmasságát, a víz pedig a szentségeket, az Életet, a megtisztulást és Isten szeretetét.

Templomunk Jézus Szent Szívének nevét viseli, ezért mint plébániai közösség, mely e templomnak oltáráról táplálkozik a Szent Eucharishtiából, egyre több mélységet kell átvennünk Jézus Szent Szívének misztériumából, hiszen ezáltal leszünk mi magunk is hiteles keresztények.

Egyházközségünk megújulás alatt van! Bár sokan úgy gondolják, hogy minden jó, minden tökéletes, én személy szerint nem így látom. 2020. augusztus 1-én kezdtem meg itt lelkipásztori szolgálatomat. Amikor megérkeztem, akkor egy oldallagosan ellátott plébániai közösséggel találkoztam, túlzottan nagyszámú képviselőtestülettel. Az oldallagosan ellátott egyházközséget azért hangsúlyozom, mert már az első látogatásomnál láttam, hogy igazából lelkipásztorhiányban szenvednek: olyanok voltak, mint a pásztor nélküli juhok. Úgy rendezkedtek be, hogy mindent maguknak kell megcsinálni, amire sajnos valóban rákényszerültek, hiszen nem volt

velük lakó lelkipásztor. Jól tükrözta a helyzetet, hogy amikor kaptam egy összeállított feladatlistát arról, ki, miért felelős, akkor ezen a listán nem volt rajta a lelkipásztor, a pap, pedig az első helyen kellett volna szerepelnie, mert a felelősség az övé, hangsúlyozom: csak az övé! Nem beszélve arról, hogy hordoztak sebeket is a múltból, amelyek elhibázott személyes emberi kapcsolatokból alakultak ki, sokan megbántottak és megsértettek érezték magukat, amit ki-ki a maga módján jelzett nekem. Végül, de nem utolsó sorban ott volt az idősothton, a Bernát-ház ügye, az Alapítvány ügye, a sok be nem fejezett projekt ügye: a plébánia adminisztrációs ügyeinek kezelése, a hiányzó anyakönyvek: elsőáldozók és katekumenek anyakönyve, a víztárolók, a szaletli, a sekrestye, a plébánia-kert, a közösségi ház rendes bútorzata, a befalazott ajtó, és különféle korszerűsítések stb. De, hogy teljes legyek, még a COVID is ránk köszöntött, amely még jobban megnehezítette a közösségi életet és a személyes emberi kapcsolatokat! Nem

GONDOLATOK ...

tudtam én sem megismerkedni az itt élőkkel, családokat látogatni, együtt lenni. **Olyanok ezek a problémák a plébániánk életében, mint az a graffiti a plébániánk falán, már észre sem vesszük, megszoktuk, nem zavar, nem is látjuk, már a miénk! Szóval, megújulás alatt vagyunk!**

Azért történtek jó dolgok is az elmúlt három évben: sikerült megszüntetni az idősothont és visszakapni a Bernát-házat, rendeződik az Alapítvány is, amely teljesen új formát ölt – köszönjük a kuratórium tagjainak. Voltak sikeres beruházásaink, amelyek előkészítésében, szervezésében és lebonyolításában sokan részt vettek: médiaprojekt a miseközvetítésekhez, a templom világításának és elektromos hálózatának felújítása, plébániai és templomi kertrendezés. Jól működnek a közösségeink, amelyek életét a honlapon és a Facebook-oldalon nyomon lehet követni, és a helyi cserkészlet, köszönet a fiataljainknak, szintén kiválóan működik. Sőt, megalakultak a kisközösségek is. Megújult a Karitás közösségünk is, amit köszönök a régi és új tagoknak. De meg kell újulnunk! De mit jelent ez, mire gondolok?!

Én olyan személyiség vagyok, aki szereti maga körül a rendet, nem szeretem a túlzottan elhúzódo ügyeket, és elkötelezett vagyok a célok megvalósításában, és kifejezetten nem szeretem a patthelyzeteket, amikor különböző okra hivatkozva nem történik semmi. Lelkipásztori elképzeléseimet szeretném most leírni, amit azért is teszek, kedves Baross Gábor-telepi Jézus Szíve plébánia közösség tagja, hogy részt tudjon/tudjal venni ebben a megújulási folyamatban, mely reményeim szerint valóban segít abban, hogy közelebb kerüljünk Jézus Szívéhez és így egymáshoz is hiteles plébániai közösség tagjaiként. Három nagy területe van ennek a megújulásnak véleményem szerint:

1. A plébánia lelki élete, liturgiái, a szentségek méltó és szép kiszolgálása, a liturgikus szabályok és előírások betartása. Szeretném, hogy jobban megismerjük az egyház tanításait. Szeretném, ha valóban egyre jobban megismernénk a liturgiát és megszeretnénk és egyre többen részt vennénk benne. Nemcsak vasárnapi keresztényként, hanem olyanokként, akik a többi napon is részt vesznek az ünneplésekben, az egyház jeles és kiemelt ünnepein, hiszen ezen keresztül éljük meg Isten-kapcsolatunkat és örömeinket! Az imádságos háttér nélkül erőtlene vagyunk. Köszönjük a rózsafüzér társulatnak a folyamatos és rendszeres imádságait és csendes imaszolgálatukat! Kiváló ministránsgardánk van, ahová szívesen látjuk a fiatalokat, gyerekeket. A szolgálatokba több felnőttet bevonva a felnőttek is részt vállalhatnak: az énekkarban, az olvasásban és a rendkívüli liturgikus feladatokban - itt emlékezem meg Hajder Tibor bácsiról, aki idős kora ellenére jött ministrálni a hétköznapi szentmiséken, példát adva, Isten nyugosztalja! Az egyházi zene, mely a liturgiát szolgálja,

erősödjön és bővüljön: más hangszerek is jelen legyenek az orgona mellett. Alakuljon ki egy követhető rendszer a különféle zenei stílusokra és szolgálatokra: orgonás, gitáros, scola, énekkaros stb. Az imádságaink és liturgiáink Isten dicsőségét szolgálják!

2. A plébánia közösségi élete: egyre többen tudjanak a számukra leginkább megfelelő közösségekhez kapcsolódni, erősítve ezzel hitüket és az egyházhoz való hűségüket. Bátor, megszólító közösségek, amelyek képesek meghívni másokat a közösségi élet belső örömeire. Ne legyenek kirekesztő, csak maguknak élő közösségek, ahogy Ferenc pápa mondta: „Merjünk kinyitni a kapukat!” Fialatok, idősek, egyedül élők, családok mind második otthonra lenjenek! Építsünk ki segítő rendszert, ahol egymásra figyelünk és észrevesszük egymás nehézségeit és problémáit, merünk őszintén beszélni. Legyen bátorságunk a misszióhoz!

3. A plébánia vezetése és ügyeinek intézése. Egyházunk hierarchikus felépítésű, felelősségi rendszerű. Minden plébániának az adott lelkipásztor felelős az ott történektért és ez a felelősség nem megosztható, ezt a felelősséget az egyházmegye püspökétől kapta, aki önállóan a katolikus hit átadója, őrzője és védelmezője, ebből kap részt az adott plébániai lelkipásztor. Ne mindig ugyanazok az emberek vegyenek részt a munkában és ne passzív felhasználói legyünk a hit- és közösségi életnek. Jelenleg mint felelős lelkipásztor egy gondnokság kialakításának, építésének folyamatában vagyok. Olyan embereket igyekszem meghívni, akik aktív szolgálatuk által segítik és előmozdítják plébániai életünket. Úgy látom, hogy apró projektek meghirdetésével, és az azokban való részvételben lassan elérjük a kitűzött célokat. Sok jó embert ismertem meg, akik képesek erre időt és energiát áldozni saját személyes életük mellett. A gondnokságra azért van szükség, mert változás alatt vagyunk és ez óvatosságra int: elsősorban a Bernát-ház ügye, ami erre kényszerít, hogy gondnokságban tervezzünk, ezt nehéz itt írásban elmagyarázni és értelmezni, de kérem a megértést és lojalitást mindenkitől! Szép lassan fog alakulni és rendeződni az ügy, de hiszek benne és reménykedő vagyok, hogy lesz megoldás!

Summa: a szolgálatok, a feladatok sokrétűek, mindenkire szükség van, ki-ki a maga erejével és idejével hozzájárulhat, hogy **Isten országát építsük** itt helyben! A megújulástól nem kell félni, hiszen a gazdagságot Isten már megadta mindannyiunknak! Szeretném megköszönni mindazok munkáját és áldozatát, akik eddig is tettek egyházközségünkért, plébániánkért és templomunkért! A fő elképzelésem, hogy merjük bátorítani és erősíteni egymást. Én a Regnum Marianum közösségéhez tartozom, ahol a szent életű idős atyák így bátorították a fiatalokat és a közösség tagjait: **Gyerünk, meglesz, hajrá!** Kérlek, legyél/legyen részese ennek a folyamatnak és tapasztaljuk meg együtt az igazi hitbeli örömet, belépve Jézus Szívének békéjébe és gazdagságába!

Szelíd és alázatos Szívű Jézus!

Alakítsd szívünket a Te Szent Szíved Szerint!

Szeretettel: Zsolt atya

Teremtésvédők

„... mivel tudjuk, hogy a dolgokon lehet változtatni.” LS13 Teremtésvédelmi Körünk az elmúlt tanévben igen mozgalmas időszakot élt át: hála a járványügyi helyzet javulásának, végre sok élő programot tudtunk tartani, amelyekre nagy érdeklődéssel jöttek plébániánk tagjai, ráadásul olyanok is, akik korábban még sosem vettek részt teremtésvédelmi programokon.

Hagyományosan szeptember utolsó hete a Teremtés Hete, melyen közösen néztünk természetvédelmi filmet „A Tisza nevében” címmel, gyűjthettünk kerékpáros kilométereket, olvashattunk napi teremtésvédelmi elmélgedéseket, cserkészseink módszertani játékokat is kipróbáltak, sikeres könyvcseréberét tartottunk, ökoszabadulószobával és kézműveskedéssel fűszerezve, imádkozhattuk együtt a rózsafüzért a teremtett világért, hálaadó szentmisén köszönhattuk meg világunk szépségeit.

Októberben az Erőművek Éjszakáján közösen meglátogattuk a Dunamenti Erőművet, közelebbről megismerhettük, miként állítják elő a mindennapokban felhasznált energiát, sok érdekes kérdésre is választ kaphattunk.

Novemberben sikeres játék- és ajándéktasak-börzét tartottunk, gondolva a csomagolásmentes karácsonyi ötletekre is, decemberben pedig lehetőségünk nyílt a Mária Rádióban is bemutatni plébániánk teremtésvédelmi gyakorlatát (a műsor a QR kód beolvasásával meghallgatható).

A téli időszakban a tematikus előadásoké lett a főszerep. Sokat tanulhattunk szakértőinktől: Kristofics Karcsitól a felelős erdőgazdálkodásról, Divéky-Ertsey Annától pedig az ételmisszertermelés jövőjéről, a felelős kerttervezésről és kertgazdálkodásról, Baross Gábor-telep őshonos, természetű növényeiről, növénytársítási lehetőségekről.

Ferenc pápa látogatása egybeesett az általa bemutatott és ajánlott film, „A Levél” („The Letter”) közös megtekintésével, amely nagyon kifejezően juttatja érvényre a Laudato si’ pápai enciklika üzenetét, mégpedig, hogy egyénileg és közösen is tegyünk a teremtett világ szépségeinek megővéséért, embertársainkat sújtó környezeti károk mérsékléséért. A film plébániánkon történt vetítését követő napokban 5 fős teremtésvédelmi körünkbe 3 új lelkes tag is jelentkezett (Biacs Móni, Bakcsi Zsolt és Vanek Balázs), akiket ezúton is üdvözlünk és bátorítunk mindenkit, hogy ötleteivel, kérdéseivel keressen bennünket!

Örömmel számolhatunk be arról is, hogy idén április – május hónapokban körünk több tagja is részt vett a Naphimusz Egyesület és a nemzetközi Laudato Si’ Mozgalom által szervezett magyar nyelvű Laudato Si’ animátorképzésen, amelynek köszönhetően tovább mélyíthettük ismereteinket és szemléletünket a teremtésvédelem lelkiségéről, egyben sok más plébánia teremtésvédelem iránt elkötelezett tagjával is megismerkedhettünk. Köszönjük Pácz Orsinak, hogy lelkesített bennünket a jelentkezésre és átadta nekünk tapasztalatait, hiszen ő már korábban elvégezte ezt a képzést! Egyben azt is megtudtuk, hogy további képzés is várható, így szívből ajánljuk minden érdeklődőnek a részvételt a következő kurzuson, a részletekért keressetek bennünket!

Kecskés Csaba

Kisközösségek

A plébániához kapcsolódó kisközösségek létrehozásának gondolata a 2022-es nyári táborban sokakban megfogalmazódott, hiszen a kisközösségek, a rendszeres összejövetelekkel, közös imákkal és beszélgetésekkel segítenek jobban megélni a hitünket és a közösséghez tartozásunkat.

A lelkes érdeklődőknek köszönhetően jelenleg hat kisközösség alakult a plébánián (Betánia, Emmausz, Jerikó, Kána, Názáret és 10B). A kisközösségek többsége házaspár közösség, amelybe 5-6 házaspár tartozik, akik kétheti vagy havi rendszerességgel találkoznak. A kisközösségek igyekeznek aktívan bekapcsolódni a plébánia életébe, az Emmausz közösség őszi szentségimádást szervezett, és a pünkösdi lelki nap szintén a kisközösségek szervezésében valósult meg, illetve a kisközösségek a templomtakarításba és más plébániai tevékenységekbe is bekapcsolódnak.

A kisközösségek közül a Betánia női közösség szívesen fogad csatlakozókat (minden első vasárnap, 18 órakor találkoznak a plébánián), illetve szeptembertől szeretnénk új kisközösségeket indítani. Várjuk az érdeklődők jelentkezését.

Szigetvári Kriszti és Tamás

A farsangi időszakban már hagyománnyá vált jelmezcseréberére is sort kerítettünk.

A rendkívüli érdeklődésre tekintettel a Fővárosi Vízművek Gelérthegyi Gruber József Víztorlójába sajnos nem sikerült bejutnunk, de nem adjuk fel, jövőre ismét megpróbáljuk, hogy együtt csodálhassuk meg ezt az egyedülálló létesítményt.

Mi magunk is lelkesen tapasztaljuk meg teremtő energiákat, különösen Kohutné Komáromi Csengéét, aki minden évben hatalmas lendülettel szervezi meg a komoly érdeklődést kiváltó ruhabörzét, hálásan köszönjük!

Tavasszal minden évben részt veszünk a TeSzedd! szemétszedő akcióban, idén a Duna-part megtisztításába kapcsolódtak be plébániánk tagjai.

Kőhalmi Attilának hála, ismét került teremtésvédelemmel összefüggő pályázat is a kerületi közösségi költségvetésből megvalósuló projektlehetőségek közé: kerületünk iskoláihoz kerékpártámaszok létrehozására irányuló kezdeményezés, melyre még június 30-ig lehet szavazni a kozossegkapcsolva.hu weboldalon, éljünk a lehetőséggel!

Karitás**Árpád-házi Szent Kinga lett karitás csoportunk névadója**

Május óta Szent Kinga Karitás Csoport néven működik megújult segítő csoportunk a plébánián. Azért választottuk csoportunk névadójának Szent Kingát, mert egy olyan magyar védőszentet szerettünk volna, aki példát adhat feladataink elvégzéséhez. Szent Kinga Árpád-házi királylány volt, IV. Béla lánya és Szent Margit nővére. V. Boleszláv lengyel király feleségként vagyona kezelésével, imáival és egész életével példát mutatott. Országát azzal szolgálta, hogy teljes hozományát (40.000 aranyárka) a tatárok elleni védelemre áldozta, a tatárjárás után pedig adományokkal járult hozzá az újjáépítéshez. Templomokat, kórházakat, kolostorokat építtetett. Királynéként is buzgón imádkozott (a hagyomány imájának tulajdonítja, hogy Lengyelország megmenekült a tatárdúlástól), ápolta a szegényeket és betegeket.

Nagyon örültünk, hogy a már hagyományosnak mondható húsvéti élelmiszergyűjtés során mintegy 3600 kg tartós élelmiszert tudtunk 20 családnak, illetve egyedülállóknak kiosztani, a plébániai közösség nagylelkűségének köszönhetően.

Továbbra is várjuk azokat segítőket, akik szeretnének a csoportunk tagjaként részt venni a munkánkban, de azokat is, akik csak alkalmanként tudnak egy-egy feladatot vállalni.

Még nagyobb szükség van olyan helyismerettel rendelkező segítőkre, akik ismerik és tudják, kit kellene támogatni, felkereshetnék, elbeszélgetnének vele, hogy milyen segítségre lenne szüksége. Nem csak anyagi, hanem lelki, társas rászorultságról is lehet szó. Tehát nem csak rászorultakat, hanem magányosokat is keresünk. Azt viszont mindenképp tisztázni kell, hogy milyen segítséget fogadna el az illető, mert tapasztaltunk szerint az idősek többsége ezt nehezen teszi. Vanak, akik senkit sem engednek a lakásukba, teljesen elzárkóznak. Ezek megbeszélése lenne azok feladata, akik felvállalják, hogy ilyen módon segítenek nekünk.

Kérjük, jelentkezzenek nálunk a rászoruló címével, telefonszámával vagy bármely elérhetőségével, és azzal, hogy mit-hogyan szeretne!

Kapcsolat: sisakandrasne@gmail.com vagy iroda@baross-templom.hu (itt kérjük a karitást megadni tárgyként!)

Köszönjük!

*Sisak Andrásné
Szent Kinga Karitás Csoport*

Újabb tartalmas félét tudhat maga mögött plébániánk cserkészcsapata. A félévünket februárban rögtön egy különleges eseménnyel kezdtük. A délutáni farsangon szuper jelmezekben érkeztek a gyerekek. Volt egy egész állatkertünk, minionok, az erdő összes lakója, sakktábla, sőt olyanok is voltak, akik pizsamában jöttek el. Az estét pedig egy bállal koronáztuk meg, amin a szülők is részt vettek. Táncból sem volt hiány, aki pedig akart, még fánkevé versenyen is részt vehetett. Idén először a csapatunk életében a fiúk és a lányok külön mentek portyázni. Amíg a fiúk Bud Spencerrel és Terence Hillel a kalózok ellen harcoltak és egymás babot ettek, addig a lányok az indiai kultúrával ismerkedtek; száriban férfet kerestek Manishának, hennáztak, de még a foci is belefért. A jó idő elérkezésével kertmozit is tartottunk. A L'ecsó című mesét néztük meg, ami minden korosztály tetszését elnyerte. A csapatprogramokon kívül a rajoknak is voltak programjaik, volt kirándulás, sárkányhajózás, koszorúzás és színház is. Az évünket, mint mindig, idén is a táborunkkal fogjuk megkoronázni, amire a vezetők már nagy erővel készülnek. Ahogyan a csapatunk egyre nő, egyre több korosztály éri el a befogadóképességének határát. Egy-egy órs maximális létszámát 10 főnél húztuk meg. Éppen ezért, bár nagyon nehéz, sokszor nemet kell mondanunk azoknak, akik csatlakozni szeretnének.

Elsősorban első osztályos fiúk és lányok jelentkezését várjuk minden évben a cspk1106szenbarnat@cserkesz.hu email címen. Ezen felül jelenleg tudunk még fogadni a 2023/2024-es tanévre 2., 3. és 4. osztályt kezdő lányokat, valamint 7. és 8. osztályt kezdő fiúkat.

Jó munkát!

*Szigetvári Vilma
csapatparancsnok-helyettes*

Jószai Sándor ikonfestő: Szent Kinga, Fotó: ikonfesto.hu

Ruhabörze Barosson

Itt Barosson a sokak által szeretett és várt ruhabörze, bizony már komoly múlttal rendelkezik. Még az első szervezők (pl. Soós Adrienne) sem tudják megmondani, pontosan hány éve rendezzük meg töretlenül plébániánkon ezt a szuper programot. Egy biztos, van ennek már minimum húsz éve! Az első időkben még bent, a plébánia épületében zajlott, aztán a fejlődések és változások során több helyszínen is megfordultunk, voltunk már a Bernát-házban, egy kedves közösségi társunk jóvoltából még az ő házuknál is, mikor az építkezések miatt nem tudtuk megrendezni a plébánián. Talán még máshol is, amiről én magam sem tudok. Hála Istennek azonban évek óta sikerül a plébánián, méltó körülmények között megrendeznünk a börtét.

Igyekszünk a közösségnek biztosítani a lehetőséget minden évben kétszer, tavasszal és ősszel, hogy gazdát cserélhessenek a ruháink. Szándékainkat és törekvésünket több nemes cél is vezérli. Szeretnénk a családokra háruló nehézségeket csökkenteni, szeretnénk a teremtésvédelmi csapat munkájához ilyen módon (is) hozzájárulni, hogy a még generációk által viselhető ruhadarabok ne a szemétként landoljanak, hanem a körforgás részeként használatban maradjanak. Szeretnénk a közösséget ilyen módon is egy egységgé kovácsolni, ahol gyermek, szülő, nagyszülő egyaránt csak profitálni tud és nem utolsó sorban szeretnénk segíteni nálunk rászorulóbb testvéreinknek is, hiszen ami a börtén megmarad, különböző segélyszervezeten keresztül nehéz sorsú embertársainkhoz kerül. Csak néhányat említve ezek közül, a ferences misszió keresztül Kárpátaljára, több anyaotthonba, menedékházba, a kerületi családsegítő központba stb.

Reméljük, továbbra is ilyen lelkesedéssel veszitek munkánkat és a fent említett törekvéseinket. Továbbra is minden alkalommal várjuk a lelkes segítőköt, hogy ily módon is megtapasztalhassuk a testvéri közösség áldásait!

Kohutné Komáromi Csenge

Kertészkedés

Húzd meg jobban...

Az áprilisi szezonnyitó kerti munkálatok során sajnos kevés, ámde annál szorgalmasabb kéz gyűlt össze. A „bemelegítő” és mindig aktuális fűnyírásán kívül a plébánia udvarban megigazítottuk a sövényeket és megtisztítottuk a területet a szétszórt kövektől, bazaltkockáktól, sikerült kiemelni egy régi bokor tuskóját, megjavítottuk a teljesen eltömődött ereszcatornát, és egy alapos seprést is végeztünk a szaletli alatt.

A rövidtávú tervek között szerepel egy takarófüggöny felszerelése a szomszéd telekkel határos kerítésre, illetve az agresszíven terjedő ostorfákat is meg kell zaboláznunk.

A templomkertben összegyűlt zöldhulladék-kupacot is kezelni kell, de a legnagyobb kihívás kétségtelenül a Szent Bernát-ház roppant módon elvaduló udvarának rendbetétele. Itt egy korábbi bozótirtásból visszamaradt, több köbméternyi gally kezelése, illetve az "elefántfü” lenyírása áll előttünk.

Pénzügyi beszámoló

A 2022. év költségvetése kiegyensúlyozott volt, a perselyadományokból, az egyházi adókból és a hívek adakozásából befolyó bevételek fedezni tudták a plébániai kiadásokat az emelkedő rezsiköltségek ellenére is. Igaz, ehhez szükség volt arra is, hogy a templom fűtését a minimum szinten tartsuk, illetve a Szent Bernát-ház esetében, amit az ukrán menekültek elszállásolására a Magyar Katolikus Karitásztól rendelkező bocsátottunk, a Karitásztól fedezte az 1 millió forint feletti havi rezsiköltséget. A Karitásztól idén márciustól már nem igényli az épületet, így jelenleg ennek fenntartási költségei a plébániai kiadásait növelik. Éppen ezért fontos lenne az épület további hasznosításának biztosítása, ami reményeink szerint a megújult Szent Bernát Alapítvánnyal együttműködésben meg tud valósulni.

A tavalyi évben a 14 millió forintos pályázati támogatásnak köszönhetően befejeződött a templom világításának és elektromos hálózatának korszerűsítése. Szintén több pályázati forrásból tudtuk a tavalyi évben és idén is fedezni a nyári plébániai nagytábor és más plébániai közösségi programok költségeinek egy részét is. Jelenlegi pályázati prioritásunk a fűtési rendszerek korszerűsítése, ehhez keresünk forrásokat. Az idei évben az energetikai korszerűsítési lehetőségek áttekintése és a megvalósítási tervek elkészítése a reális cél. A plébániai fűtési rendszere is elavult, bár a tavalyi év elején sikerült új kazánt beszerezni, maga a fűtési rendszer újratervezésre és felújításra szorul. A templom esetében is szükség lenne a fűtési korszerűsítésére, az elavult gázkazán helyett modern hőcserélő rendszer kiépítésére, mindezek beruházási költsége azonban igen magas, így a későbbiekben jelentős külső, pályázati forrás megléte esetén tudnak megvalósulni.

Szigetvári Tamás

HITÉLET, IRODALOM

Ferenc pápa Twitter-üzenete 2021. június 4-én

Júniusban, ebben a Jézus szívének szentelt hónapban ismétелgethünk egy egyszerű imádságot: „Jézus, add, hogy szívem hasonlítson a te szívedre.” Így lassacskán a mi szívünk is türelmesebbé, jobbá, irgalmasabbá válik.

Könyvajánló - Hervai Pál

Mustó Péter SJ: Csendben születik az élet - A belső ima tapasztalatairól

Mustó Péter könyve, amelyet Hári Ildikóval együtt írtak, a belső ima tapasztalatáról szól. Főként az olvassa majd élvezettel, aki vágyik inspirációra az imádsággal kapcsolatban, és itt nem elsősorban arra gondolok, hogy hogyan szólítsam meg az Istent, hanem arról a hozzáállásról, ahogy az Isten felé fordulunk, amit várunk, remélhetünk tőle. Rengeteg tapasztalattal, és nagy bölcsességgel.

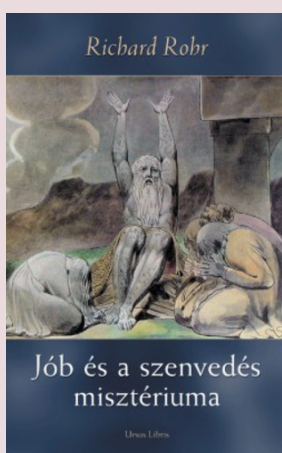
C. S. Lewis: Az öröm vonzásában

A Narnia-könyvek szerzője ebben a művében saját életéről, hitéről vall. Ahogy ő látja a világot. Megtudhatjuk vicces történeteken keresztül, hogy milyen volt gyerekek lenni

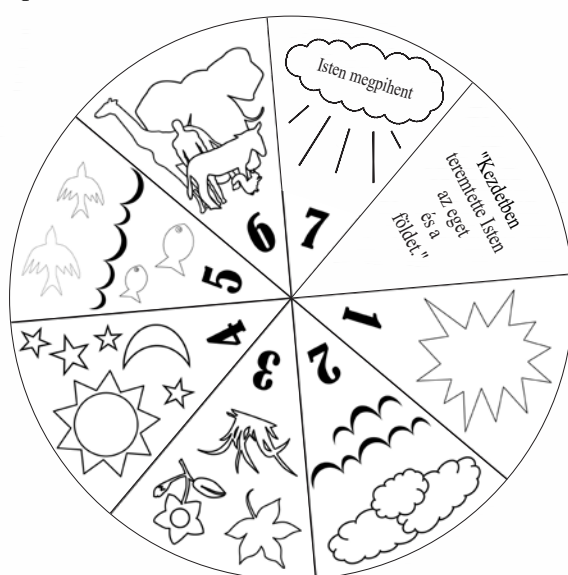
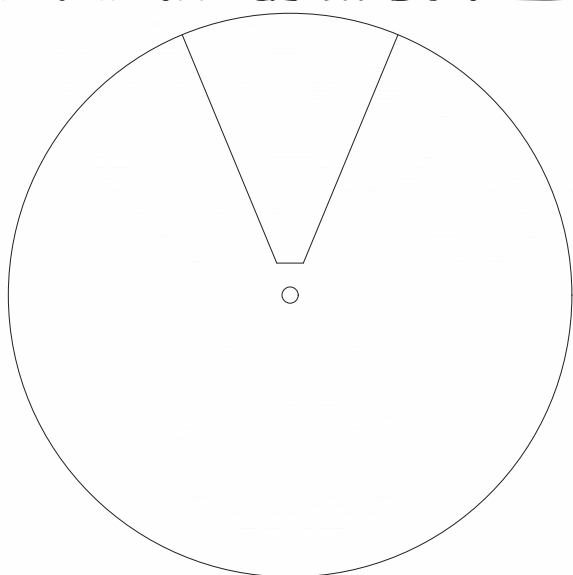
Angliában a XX. század első felében, de arról is vall, hogy ő, az ateista irodalmár hogyan jutott el a meggyőződéses hitre. Lewislál semmi sem megszokott, átlagos, és persze az öröm sem azt jelenti, ahogy mi hétköznap használjuk, de erről valljon majd ő.

Richard Rohr: Jób és a szenvedés misztériuma

Rohr amerikai ferences pap és író. Ebben a könyvében a Biblia egyik legfurcsább könyvéhez nyúl: Jób történetéhez. Jóbra sokszor úgy tekintünk, mint az érelmetlen alázatosság példájára, de Jób könyve ennél sokkal mélyebb, a Krisztus előtti századok zsidó bölcsességének gondolkodása arról, hogy mit is kezdünk az ártatlan emberi szenvedéssel. Rohr a mű elemzése közben bemutatja, hogy a mai ember hogyan viszonyul a szenvedéshez. Milyen választ adhat erre Jób könyve?

GYEREKSAROK

1. Vágjuk ki a két egyforma kört. Az egyikre vágjunk egy kis ablakot.
2. Helyezzük a teremtés napjait ábrázoló korongra az ablakos korongot és rögzítsük rá középen egy jancsiszög segítségével. Ne legyen túl szoros, mert akkor nem tud forogni.

Itt a mag olyan földbe hull, amelyben aztán elkezd hajtani

Különleges számomra ez a mostani interjú, mert mindkettőtöket régóta ismerlek, és közel álltok hozzám: sokan igazi ősbarróssként tekintenek rátok, pedig ti nem itt nőttetek fel. Mikor és hogyan kerültek Barossra, honnan érkeztek ide?

Mari: Mi 28 éve kerültünk ide. A Ciszterci Szent Imre plébániáról érkezünk, ott laktunk a Gellérthegyen a szüleimnél. Az első három gyerekünk születése után már nagyon kinőttük azt a lakást, és elkezdtünk keresni valami más lehetőséget.

Emlékeztek még rá, mi volt akkor az első benyomások a templomról? Milyen volt találkozni az egyházközséggel?

Mari: Még mielőtt ideköltöztünk a Szent Imre gitáros kórusában énekeletünk, és Fodor Tamásék meghívtak ide minket énekelni. Nagyon érdekelt ez a kertváros, a domboldal, ami egyébként a lakásválasztásnál is fontos szempont volt.

Robi: Utána, mikor ide költöztünk, akkor azt éreztük, hogy nagyon befogadó a közösség. Amikor először ide jöttünk mi-sére, már akkor megszólítottak minket, akkor az nekem nagyon jól esett, nagyon értékeltem. Azóta is érzem ezt a befogadást.

Hogyan tudtatok bekapcsolódni a plébániai életbe, mert azért nagyon sok mindenben tevékenyen részt vettetek. Megkértek erre titeket, vagy ti kezdeményeztetek?

Mari: Soós Adriennel mi még a Szent Imréről ismertük egymást, akinek akkor még szintén kicsik voltak a gyerekei. Amikor ide költöztünk, megint összefutottunk, és felmerült, hogy kéne valami baba-mama csoportot csinálni. Adrienn el is kezdte szervezni, és én is bekapcsolódtam oda. Időnként elmentem, és az egyik alkalommal arról beszélgettünk, hogy milyen jó lenne egy tábort szervezni. Akkor megszerveztük az első plébániai tábort Jásdon. Illetve Verőczei Gábor atya is hívott, hogy csináljak valami közösséget itt a plébánián a kamasz fiataloknak, és Árpfi fiam korosztályának, meg idősebbeknek tartottam hittant itt egy-két évig. Ezek fontosak voltak, én ezeket nagyon szerettem.

Robi: Szerintem a bérnálási előkészítő csoport volt az első, amit én itt tartottam. Emlékszem, amikor Gábor atya megkért 3 hónappal a bérnálás előtt, és igazából nagyon boldog voltam, nagy kihívást láttam benne. Utána jött az SZTK (Szent Teréz közösség).

Mari: Gábor atya kért, hogy csináljunk közösséget azokkal a fiatalokkal, akikkel foglalkozunk. Dömösön megalakítottuk a Szent Teréz közösséget, Gábor atya is ott volt, ő adta a nevet, szóval az ő inspirálására kezdődött. Adott egy imát is hozzá, hogy ezt imádkozzuk minden alkalom elején.

Említettétek, hogy az volt az egyik első tapasztalatotok itt, hogy befogadó ez a közösség. Most milyen értékeket láttok ebben a közösségben, vagy mi az, ami szerintetek kicsit?

Mari: Amikor idejöttünk, a gyerekeink 4-6-10 évesek lehettek, akkor alakult itt újra a cserkészlet. Megkerestek minket, hogy nem akarjuk-e cserkészletre járatni a gyerekeket. Annyira aranyosak voltak, akik elhívtak minket! A lakótelepen laktak, az ő lakásukban volt az első cserkészfoglalkozás, nagyon lelkesek voltak a gyerekek is. Akkor adtam ki először itt Barossra a kezemből őket. Nahát az tényleg igazi befogadás volt. Még a nyitottságot mondanám, hogy nagyon sokféle közösségi kezdeményezés van, ami alulról, magától nőtt ki. Nagyon sok kezdeményező ember van, a Lélek nagyon intenzíven mozog itt. Van egy nagy belső szabadság is, mert tényleg a ruhagyűjtéstől kezdve a sportkörökön, a gitáros kóruson, a különböző kiscsoportokon át a cserkészletig nagyon sokszínű a közösségi élet.

Robi: Sokféle imacsoport is működik, több is, mint amit elsőre gondolnánk. És ahogy létrejöttek ezek az új kisközösségek, az nekem nagyon csodálatos, mert azt jelzi, hogy volt ilyen igény, és valahogy megtalálta a lehetőség az igényt. A másik nagy dolog, hogy a cserkészcsapat ekkorára nőtt, most a Budai cserkészkerületben az egyik legnagyobb cserkészcsapat egy picike plébániához tartozik. És ez nem csak azt jelenti, hogy folyamatosan foglalkoznak a kicsikkel, hanem azt is, hogy folyamatosan kitermelődik az a gárda, amely a következő őrvezető lesz, és ez egy rang köztük. Ez szerintem csodálatos.

Mari: Nagyon sok a fiatal család, aki ide kiköltözik a belvárosból, Szentimrevárosból, és olyan emberek költöznek ki, akiknek vannak inspirációik, hogy valamit csináljanak az egyházban. Gyerekkori közösségben nagy lendülettel kapcsolódtak, és ezt szeretnék itt megvalósítani, és ez egy jó tér, hogy kezdeményezzenek és pozitív válaszokat kapjanak. Itt a mag tényleg olyan földbe hull, amelyben aztán elkezd hajtani. Nagyon sok kreatív energiát hoznak ide.

Robi: Én a plébánia nagy értéknek tartom, hogy vannak kezdeményezések, amiknek mindig akad új gazdájuk. Nemcsak a cserkészcsapatban működik ez, hanem a baba-mama kör, a tábor, a ruhabörze, a torna, a bálók megszervezése, a pástorjáték is továbbadódik.

Neked is van egy aktív imacsoportod itt, Robi mesélsz erről egy kicsit? Hogyan jött az létre és milyen céllal, illetve hogyan működik?

Robi: Három-négy éve a katekumenátusban segítettem, és ezek közül a felnőttek közül pár emberrel folytattuk, amit a felkészítésben csináltunk, de csatlakoztak mások is hozzánk. A plébánián jövünk össze kéthetente másfél órát imádkozni. Egy kicsit egymás életében is benne vagyunk, és már kialakult, hogy mindig a következő vasárnapi evangéliummal imádkozunk. Ez egy nyitott közösség, de általában ugyanazok jönnek. Úgy tűnik, nekik is és nekem is fontos, nekem ez nagyon sokat ad.

A te nevedet pedig a Hétköznapi lelkigyakorlatok kapcsán ismerhetik sokan, Mari. Hogyan került ez a feladat hozzád?

Mari: Nekem a csendes, belső imádság útja, a szemlélődő imádság nagyon fontos, ez volt eddig a munkám is: lelkivezetés, lelkigondozás, lelkigyakorlat-kísérés, útkereső fiatalokkal való foglalkozás volt eddig a főállásom. Ezeket a lelkigyakorlatokat a jezsuitáktól tanultam. Mi Mazgon Gábor atyával együtt jártunk régen egy imaiskolába, és valahogy ez összehozott minket. Az egyik ilyen adventben megkért, hogy kísérjem én az egyik csoportját a lelkigyakorlattal. Nagyon sok jelentkező volt, lehetett egyéni és csoportban csinálni, ezek szép lelki utat bejáró tapasztalatok voltak. Aztán ahogy nőttek fel a gyerekeim, több időm lett, keresgéltem, és a baba-mama csoportba is elhívtak imát vezetni. Az is nagyon jó volt, szerintem sokat jelent az anyukáknak kicsit megállni, tölteni, saját magukra reflektálni, hitből élni, az Istenkapcsolatot kicsit ápolni.

Említetted, Mari, hogy lelki vezetéssel foglalkozol, te is szolgálsz itt, Robi az imacsoport vezetésével. Mi az a mód, idő vagy tér, ahol ti fel tudtok tölteni, mert azért ezek a szolgálatok le is vesznek az emberből. Ti hol töltöttétek után?

Robi: Közösségekben, a természetben, együttlétben. Majdnem húsz éve van egy három házaspáros kör, ami nagyon ragaszkodik saját magához, az mindig feltölt. Nem olyan régen visszatértünk abba a bizonyos kórusba, ahol mi a Szent Imrében énekelünk. A tagjai azóta összejezárnak, már nem énekelni, hanem beszélgetni. Amikor együtt dolgozunk Marival, az Útkeresés házának ügyes-bajos dolgait időnként együtt bogozzuk, az engem nagyon tölt, nekünk nagyon

Itt a mag olyan földbe hull, amelyben aztán elkezdi hajtani

jó együtt dolgozni. A felsorolásból azt hiszem a családot hagytuk ki. Most már 3 gyerekünk kirepült, 2 van még itthon. Nekem sokat segít, amikor velük vagyunk, az éltető erő tud lenni.

Mari: Nekem is a család az első, ami a legfontosabb forrás. Nagyon sokat merítetek abból, hogy én is járok lelki vezetésre, szupervízióba, ahol a saját belső folyamataimat én is megértem, a hitemet újból és újból újrendezem. A pszichológus is sokat segít, hogy megértem a sebeimet, az élet nehézségeire adott válaszaimat.

Robi: Még én ide tenném a lelkigyakorlatokat. Mari mint kísérő elég gyakran megy lelkigyakorlatra, általában dolgozni, és néha én is megyek vele. Szinte kivétel nélkül nagyon sokat tölt. Valahogy úgy érzem, bennem szívesen megszólal az Isten. Sokszor ténylegesen személyes találkozót élek meg. A természet is fontos nekem, például most jöttünk haza a Bükkből, ahol az egyik fiam kérte, hogy csak úgy menjünk be az erdőbe vadat nézni, ahogy régen. A feltételezése tényleg beigazolódtott, nagyon közelről láthattunk egy szarvast, aki nem vett bennünket észre. Az ilyen élmények engem is átmosnak egy kicsit, de engem az erdő szarvas nélkül is átmos. Ha egyedül kell kikapcsolódnom, akkor kimegyek az erdőbe.

Az összes gyereketek nagyon aktív (vagy volt) a cserkészzetben. Szerintetek ez honnan jött nekik? Tőletek látták a vezetést, maguktól ilyen alkatok vagy csak az események sodra vitte őket?

Robi: Valamiféle vezetést biztos láttak tőlünk, már az esküvőnk után nagyon hamar mindketten vezettünk kisközösséget. És valóban azt látjuk rajtuk, hogy mindannyian valahogy ebbe szerepbe kerülnek. Én büszke vagyok rájuk! Azt látom, hogy ők maguk is nagyon sokat fejlődtek azáltal, hogy ilyen felelősséget vállaltak. És nagyon hálás is vagyok az Égnek, hogy bár sok kalandba belevitték a gyerekeket, egyikük se szaladt bele olyanba, amit megbánt volna.

Mari: Én is büszke vagyok rájuk, de azért nekem anyaként mindig nehéz volt nézni, ahogy a gyerekeink vezető pozícióban vannak hatalmas felelősséggel. Sokat aggódtam értük, hogy jól tudjanak ebből kijönni, mert nem volt azért ez nekik mindig könnyű feladat.

Nem olyan régóta már nagyszülők is vagytok. Milyen érzés ez nektek, milyen ez az szerep nektek?

Mari: Ez egy nagyon jó szerep! Amikor látom a kisunokámnak a szemében, hogy felismer és rám mosolyog, vagy már odabújik hozzám, simogatja a kis pihi-puhi kezével az arcomat, hát azért az visszahozza az anyai érzéseimet. Nagyon jó szerep ez, és nagy ajándék, főleg Arpiék története után. Balázsék kis Pankája már fél éves elmúlt, és alig várjuk, hogy az Arpiéknál megszülessen a kis Villó, úgyhogy lányos nagyszülők leszünk a fiús család után.

Robi: Én nagyon élvezem. Egyszer-kétszer el is rontom, szerintem ma is volt, hogy kikaptam az apja kezéből a gyereket, de hát tudok bocsánatot kérni. Mari hétköznap is tud találkozni az unokájával, kicsit irigylem is ezért. Ez a féléves kis törpe, ha Marira ránéz, teli szájjal elkezdi vigyorogni, engem meg inkább vizslat, hogy ez meg mit akar, de majd megbarátkozunk. A következő unoka júliusban születik, már látványos pocakként van jelen, és nagyon sok barossi barát, volt cserkész társ tud róla, kísérik a fejleményeket.

ELSŐÁLDÓZÓINK

Kövessd a plébánia híreit, eseményeit!

» www.barosstemplom.hu

» www.facebook.com/barosstemplom

» [barossforum levelezőlista](mailto:barossforum@barosstemplom.hu)
(feliratkozas@barosstemplom.hu)

Impresszum

Felelős kiadó: Bakos Zsolt plébániai kormányzó
Szerkesztő: Müller Eszter, Tördelés: Veress Ábel

Írj nekünk, ha észrevételed van, ha híred van, ha szívesen részt vennél az újság szerkesztésében!
kommunikacio@barosstemplom.hu